

Palmsöndagen

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Luk. 22:14–22.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Enligt vårt svenska kyrkoårs ordning är palmsöndagen Kristi lekamens och blods fest, då vi särskilt firar och högtidlighåller instiftandet av altarets heliga sakrament. Det är den dag, då vi i tillbedjan och tacksamhet faller ned inför Gud och betänker den stora kärlek, som han inför sin omedelbart förestående försoningsdöd på Golgata visat envar av oss genom att förordna detta högheliga och gudomliga sakrament för att upprätthålla, styrka och stadfästa vår tro, för att överkläda oss med syndernas förlåtelse och ingjuta i oss det eviga livet. På det mest underbara och överväldigande sätt har hans kärlek till oss, arma och förtappade syndare, skapat detta nådens gästabud, där han från himlarnas himmel, från den himmelska tronen, nedstiger med sin heliga och dyrbara lekamen: sitt heliga och dyrbara blod i de invigda sakramentsgåvorna, i de konsekrerade oblaterna och det konsekrerade vinet. Liksom det Gamla förbundets folk i templet ägde Herrens sanna närvaro, har vi i det Nya förbundet en sådan närvaro, blott ännu rikare, i detta sakrament, varhelst det firas. Det är en närvaro, som skänks oss, när vi mottager sakramentet, som drar in i oss till kropp och själ för att genom tron förena sig med oss, bo i oss, helga och rena oss. Det är detta, som vi i dag tackar och lovprisar för, som vi gläds och fröjdas åt, som vi förundras över och i helig vördnad tillbeder.

Denna den sanna närvaron av Kristi lekamen och blod, vilar helt och hållet i Kristi egna ord, som om brödet säger: *"Tagen och äten. Detta är min lekamen, som varder utgiven för eder"* och om vinet: *"Dricken härav alla. Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod, som varder utgjutet för många till syndernas förlåtelse."* Undan dessa ord i deras mäktighet och entydighet finns ingen undanflykt. Just det ord, som räcks åt munnen, just dessa synliga, obetydliga gåvor, upphöjs genom Kristi ord till osynliga, eviga, frälsande gåvor, mottar benämningen: *"min lekamen", "mitt blod"*. Den Gud, som här handlar och talar, är den, som till återkomstens dag, till denna tidsålders slut, instiftar sitt Nya förbund och som vid alla förbundsteckens

och sakraments instiftande talar entydigt och klart, utan bildspråk, så att hans folk i alla tider skall ha en säker vägledning, en klar undervisning om Herrens vilja och befallning. Så kan den lyssnande, lydande och troende kyrkan inför detta av Gud utropade och förkunnade under bara svara med ropet: *"Vi tro, vi bekänna det"*, bara falla ned på knä, bara ropa det trefaldiga: *"Helig, helig, helig"*. Liksom profeten Jesaja en gång i sin syn såg Herren sitta på en hög och upphöjd tron i Jerusalems tempel, skådar vi vid upphöjelsen av sakramentet Herrens heliga lekamen och blod i prästens händer och ber den gamla bönen, måhända den äldsta på vårt språk: *"O Krist, som jag nu ser i prästens handom, Ack lös mig från alla synda bandom, O ärones konung och levandes bröd, Kom till min hjälp i min yttersta nöd"*. Här möter oss den, som tar vår synd ifrån oss, som är konung av syndaförlåtelsens rike, som skänker liv i stället för döden, syndens lön. Allt detta uttalas till oss genom det yttre, hörbara Ord, som är en del av sakramentet och som skapar och upprätthåller vår tro. Det är det ord, som säger oss, att

- I. altaret sakrament är Guds heliga och dyrbara lekamen och blod,
- II. altarets sakrament är det fullkomliga, heliga, obefläckade lammet,
- III. altarets sakrament är levandegörande spis för tron allena.

I. Altarets sakrament är Guds heliga och dyrbara lekamen och blod.

Den, som talar och handlar i detta sakrament, är den evige Guden, himmelens och jordens skapare, inför vilken allt måste nedfalla i lydnad och vördnad. I sanning gäller här det ordet: *"Ty han sade, och det vart. Han bjöd, och det stod där."* (Ps. 33:9) I det, som han talar och bjuder, möter vi också honom själv; det heter ju: *"min lekamen", "mitt blod"*. Den lekamen och det blod, som möter oss i brödet och vinet, är Guds lekamen och blod, vilar i Sonens gudomliga person, tronar i Den Heliga Treenighetens sköte. De är uppfyllda av allt gudomens majestät och mottager på det

himmelska altaret liksom vid vårt jordiska altare gudomlig tillbedjan, all ära och härlighet. Så skänker oss detta sakrament inga ringa och vanmäktiga ting utan den Herre, som mottagit all makt i himmelen och på jorden.

II. Altarets sakrament är det fullkomliga, heliga, obefläckade lammet.

Ifrån Guds heliga läppar kommer till oss det ordet: "detta är min lekamen, som varder utgiven för eder", "denna kalk är det nya förbundet i mitt blod, som varder utgjutet för många till syndernas förlåtelse". Därmed ställer sig Kristus och hans sakrament i vår frälsnings tjänst. Kristi heliga och dyrbara lekamen och blod förkunna som de heliga försoningsmedel, varigenom Gud har besegrat synden, döden och djävulen på Golgatas offeraltare. Här är det heliga, gudomliga Lamm, som ensam förmår det storverk, som aposteln förkunnar med orden: "honom som Gud har ställt fram som ett försoningsmedel genom tro, i hans blod". (Rom. 3:25) I det triumferande Lam-

met, i brödet och vinet, ser vi vår fullkomliga rättfärdighet, långfredagens och påskdagens heliga gåva, syndernas förlåtelse, liv och salighet.

III. Altaret sakrament är levandegörande spis för tron allena.

Den kärlek, som möter oss i sakramentet, är en kärlek, som riktas mot "eder", "för eder utgiven", "för eder utgjutet". Det ordet "eder" söker sin mottagare bland oss, som firar detta sakrament och hör de ord, som Jesus där talar. Ja, som vår katekes säger: "det ordet: för eder fordrar först och sist trogna hjärtan". Där vi tror oss inbegripna, där vi träffats av Ordet, blir detta sakrament förvisso och utan inskränkning "sannskyldig mat" och "sannskyldig dryck" (Joh. 6:55), "ett alltigenom hälsosamt, tröstligt läkemedel, som giver dig liv både till kropp och själ", som Dr Luther skriver i sin stora katekes. (SKB, s. 492) Om denna frälsande tro på altarets sakrament skall vi alla bedja, så att vi icke i otro föraktar denna stora Guds gåva till oss.

Amen.